

til de foregaaende Former nye Former, for at Vedkommende kan komme til sin Ret. Dersom Forlig ikke opnaaes i Sagen, skal den gaae til Retten; derved er da en Tid tabt for den Paagældende, som ogsaa har havt Beføstninger ved Sagen, uden at noget Resultat er opnaaet. Det kan imidlertid jo vel være, at det kun vil indtræffe i de færreste Tilfælde, og at i de fleste Tilfælde Forlig vil opnaaes, og i saa Tilfælde maa man see boit fra, at enkelte Sager ville blive besværede, naar der i de fleste Tilfælde opnaaes et billigt Forlig, uden at man behøver at henvende sig til Dommeren, som ofte boer paa langt fraliggende Steder. Imidlertid frygter jeg, som den ærede Lands- thingsmand for 6te Kreds (Bardenfleth), for at man uanseligt vil finde Mænd, som ville forestaae Forligsmæglingen i 3de Aar, da det nok kan være, at denne Bestilling vil blive ikke saa lidet besværlig, og dersom det skulde vise sig, at han ikke i Almindelighed skulde see Frugt af sine Bestræbelser, vilde han let blive træt derved og i saa Tilfælde hele Insti- tutet tabe sit Værd. Jeg troer saaledes med Hensyn til dette Institut ikke nu at burde ud- tale nogen bestemt Mening; jeg ønsker i saa Henseende at lade mig bestemme deels af de Uttringer, der maatte falde i Thinget, deels af Afstemningen. Som sagt, jeg troer ikke at burde erklære mig derimod. En æret Lands- thingsmand har yttret, at man muligens skulde tillægge de Mænd, som skulle mægle i Tjende- sager, en større Myndighed og gøre dem til en Art Dommere. At det af disse Hensyn maaskee kunde være godt, kan indrømmes, men jeg troer dog, at Sagen derved vilde faae større Betænkelighed, end naar man holder sig alene til Forligsmægling.

Jeg troer, det har sine Misligheder; for et saadant enkelt Slags Sager at indføre egne Domstole, da det let kan føre til, at man ogsaa i andre Sager kom til at oprette egne Domstole. Det Gæste, som kunde give Anled- ning til at ønske egne Domstole for dette Slags Sager, skulde vel være, at Politieproceduren i det Hele taget maaskee har nogle Mangler, men det gjælder da om denne Procesform i det Hele taget, og jeg skjønner ikke, at naar Sagen kom til Proces, denne Procesform da skulde være

mindre passende for dette Slags Sager. Iøvrigt antager jeg, at Meningen er, at den foreslaaede Forligsprøve kun skulde finde Sted i private Sager, som opstaae af Tjendeforholdet; naar en Sag efter Udvælgets Regel er en offentlig Politiefag, skal denne Indretning dog vel ikke komme til Anvendelse. Det forekommer mig ogsaa, at Udtrykkene i Udvælgets Forslag tyde hen derpaa, ligesom man ogsaa af Udvælgets § 70 seer, at der ikke forekommer mange Til- fælde, hvor Sager angaaende Tjendeforhold ere henvisne til at behandles som offentlige Po- litiefager. — Med Hensyn til Forslagets En- keltheder kunde der maaskee ogsaa være noget at bemærke, som naar man f. Ex. i § 79 har foreslaaet, at der for Udeblivelse fra denne For- ligsmægling skulde idømmes Mulct for unødigt Trætte; men det er et Noget, som mere angaaer det Specielle.

Den ærede 2den Landstingsmand for 6te Kreds (Bardenfleth) udtalte, at han ansaae det for ønskeligt, man ikke for Landets Ved- kommende ophævede den Regel, at Tjeneste skal sages for en vis ikke ganske kort Tid, som idet- mindste maa være $\frac{1}{2}$ Aar. Dersom Følgen af denne Regels Udelukkelse af Lovudkastet skulde blive den, at fast Tjeneste ganske ophørte, maatte man vistnok beklage dette. At fast Tjeneste meest svarer til Tjendeforholdets Die- med og Natur, maa vistnok indrømmes; men jeg troer, at man har Uanskelighed ved at holde paa denne Regel, naar den ikke kommer til at gjælde for hele Landet. Man maatte da fra denne Regel gjøre Undtagelser, og det er næ- get ønskeligt at begrænse disse Undtagelser saaledes, at man tager alle de Tilfælde med, hvor Undtagelser maatte indrømmes. Da det derhos er en almindelig Regel, at man ikke skal lægge Baand paa Contractfriheden, har jeg troet, at ligesom man i Kjøbstæderne og navnlig i Kjøbenhavn kan slutte Tjende- contracter uden at binde sig til de almin- delige Skiftetider, saaledes maatte man ogsaa her indrømme som almindelig Regel den samme Frihed paa Landet. Jeg troer, at man maa stole paa, at begge Parter's gjen- sideige Interesse maa medføre, at ordentligvis Tjendeforhold stiftes paa længere Tid. Det er i Parternes Interesse ikke at komme ud af